

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás	
Szerző:				Tárgy: <i>614. 81</i>	
Cím: KÜZDELEM AZ ÁRRAL				Hely:	
Forrás: <i>Folyóvíz</i>				Idő: <i>1954</i>	
.....				Személy:	
(Hely)		(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	
		<i>1954. III. 20.</i>			

ég-e a gáton a villany. Vigyázni kell. A rádióssátorból kisgyerek — talán úttörő — hívja a fiatal mérnököt. A híradós honvéd bejelentkezik: — vétel és máris továbbadja a mérnöknek a kapott utasításokat.

Az egész gépezet óramű pontossággal dolgozik, s a közös erőfeszítés győzelmé-
ként jelentheti a távmond-
datban Hárs Iván: — a gát
szilárdan áll, a becsurgó-
sokat megszüntettük, a
csepeliek sokat segítettek.

A mieink tehát helyt-
álltak a gátakon. Né-
hez közülük kiemelni a leg-
jobbakat, mert egymást
akarták felülmúlni. Kít
említsünk? A fáradhatat-
lan szervezőt, Kende László-
t, vagy Kemény Gézát,
Homoki Vilmost a szer-
számgyáriak közül, Krajcsi
Istvánt, Hauk Jakabot a jármű-
gyáriak közül. Vagy ta-
lán Kohut Jánost, a motor-
gyáriak már nem éppen fia-
tal párttitkárát, vagy
Forsztner Károly és Gö-
röngyi Mihály munkáját
dicsérik. Nehéz lenne így
a dolgunk, mert akkor to-
vább kéne sorolni a neve-
ket. A takácsmihályok, me-
zőistvánok, lositsjánosok va-
lamennyien helytálltak.

Szívós munkájuk leg-
jobb bizonyítéka az,
hogy váltását a mérnökök
már így fogadták: — az elv-
társak visszamehetnek a
termelő munkába, mi most
már helytállunk hős
fiainkkal, a honvédekkel.
Elődeik segítségével meg-
fekteztük a puszító árt.

A mieink Felsőgödnél
megmutatták: ki a legény
a gáton.

Nem hallatszik parancs-
szó, a nyolcvankilós
zsákokat is hó-rukk nélkül
dobják a várakozó kompba.
A táj csendjét csak a sűrűn
járó teherautók felbúgó mo-
torjai zavarják meg. Az
áradó szürkés víz hullámai
csendesesen hömpölyögnek.
Az áradó Duna partján, a
gátakon emberek. A parton
hosszú sorban, egymástól
egyenlő távolságra villany-
oszlopok. Amott telefonká-
bel kigyózik, abból a sátor-
ból pedig az ég felé mered a
rádiós antennája. A vizet
pedig „ro-csó”, komp, tutaj
szántja. Néhány nap óta ez
a megszokott kép a Duna
mindkét partján. A Duna
egyik 6 kilométeres szakas-
zán — Felsőgödnél — a
mieink vannak. A mieink —
a Járműgyár, Motorgyár, a
Szerszámgyár, Normália-
gyár, Hajtóműgyár, Tér-
üzem mintegy kétszáz dol-
gozója „állja itt a sarat” jú-
lius 19. óta.

Nehéz küzdelem folyik
itt, nincs sok idő a
töprengésre. A feladat ket-
tős. Az első: erősíteni kell a
gátat, s ezzel megvédeni
Felsőgödot, a második: biz-
tosítani a homokzsákok ez-
reit a Szigetre — a szent-
endrei sziget gátjaihoz. A
víz ellen ott folyik a legna-

gyobb harc. Már bekerítette
Tahitótfalut, Kisoroszit,
Pócsmegyert és Szigetmo-
nostort. Négy községről és

Budapest vízellátásáról (Szi-
getmonostorról kapja a fő-
város lakossága az ivóvíz 20
százalékát) van szó. A fiatal
Hárs Iván hidépítő mér-
nöknek — úgy pottyant ő is
e küzdelem középpontjába
— nem kellett sokat ma-
gyaráznia. Pár szó hangzott
el, de nem is kell több,
most mindenki a kevés szó-
ból is ért. Megkezdődik a
munka. Az autók szüntele-
nül szállítják a homokzsá-
kokat. A komp a part mellé
áll és megkezdődik a rako-
dás. Háromszáz zsák fér
el benne, 8 óra alatt ki-
lencszer rakták meg — 2700
zsák került át a szigeten
dolgozó katonákhoz.

Emberfeletti küzde-
lem. Mérnökök, ka-
tonák, üzemi munkások és
parasztok harca a termé-
szettel, az áradó folyam-
mal. Nem engednek sehol
rést ütni a gáton. Ejjelre
készülnek — de nem pihe-
nésre. A 3 órás alvási idő-
ből sokan „ellopnak” egy-
egy órát, mindig van valami
kifogás: most itt a komp,
csak erről az autóról segí-
tünk rakodni. Kiosztják a
fáklyákat, megvizsgálják

da, Gerliczy-u. 5.